

Zbigniew Kopacz

Utrata mocy obowiązującej aktu prawa miejscowego na skutek wydania rozstrzygnięcia nadzorczego lub orzeczenia sądu administracyjnego

---

Studia Prawnoustrojowe nr 9, 479-485

2009

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zbigniew Kopacz
Uniwersytet Warmińsko-Mazurski

Utrata mocy obowiązującej aktu prawa miejscowego na skutek wydania rozstrzygnięcia nadzorczego lub orzeczenia sądu administracyjnego

Zasada jawności prawa¹ oraz przejrzystość porządku prawnego wymaga, aby informacja o utracie mocy prawnej każdego aktu normatywnego następowała w tym samym trybie, w jakim przewidywane jest jego ogłoszenie.

Decentralizacja władzy publicznej, w postaci scedowania części zadań państwa na samorząd terytorialny, nie oznacza jego samowoli i wyłączenia spod kontroli czy nadzoru właściwych organów administracji publicznej oraz sądowniczych. Stosownie do art. 171 Konstytucji RP, działalność samorządu terytorialnego podlega nadzorowi z punktu widzenia legalności. Organami nadzoru nad działalnością jednostek samorządu terytorialnego są Prezes Rady Ministrów i wojewodowie, a w zakresie spraw finansowych – regionalne izby obrachunkowe². Zgodnie zaś z art. 184 Konstytucji RP, Naczelny Sąd Administracyjny oraz inne sądy administracyjne sprawują, w zakresie określonym w ustawie, kontrolę nad działalnością administracji publicznej. Kontrola ta obejmuje również orzekanie o zgodności z ustawami uchwał organów samorządu terytorialnego i aktów normatywnych terenowych organów administracji rządowej.

Wskazana regulacja konstytucyjna poprzez wprowadzenie pojęć „nadzór” i „kontrola” znacznie różnicuje zakres swobody prawotwórczej jednostek samorządu terytorialnego względem terenowych organów administracji rządo-

---

¹ Por. art. 88 ust. 1 Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. nr 78, poz. 483 ze zm.). Zob. szerzej na temat aspektów jawności w: G. Wierczyński, *Urzędowe ogłoszenie aktu normatywnego*, Warszawa 2008, s. 37–62.

² Zob. szerzej: M. Mazuryk, *Realizacja postanowień art. 171 Konstytucji RP z 1997 r. w ustawodawstwie i orzecznictwie*, [w:] J. Parchomiuk, B. Ulijasz, E. Kruk (red.), *Dziesięć lat reformy ustrojowej administracji publicznej w Polsce*, Warszawa 2009, s. 309–317; a także P. Chmielnicki, *Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego w Polsce*, Warszawa 2006, s. 33–53.

wej. Jednostki samorządu terytorialnego w omawianym zakresie podlegają bowiem zarówno nadzorowi właściwych organów administracji publicznej, jak i kontroli sądów administracyjnych, podczas gdy terenowe organy administracji rządowej co do zasady kontroli sądów administracyjnych. Nadzór Prezesa Rady Ministrów nad aktami prawa miejscowego stanowionymi przez wojewodę i organy administracji niezespółonej wprowadza dopiero art. 41 ustawy o administracji rządowej w województwie³. Ponadto w doktrynie prawa administracyjnego zgodnie przyjmuje się, że kontrola polega na porównaniu stanu istniejącego ze stanem postulowanym i wskazywaniu na tej podstawie różnicy między tym, co istnieje, a tym, jak być powinno oraz ustaleniu przyczyn tej różnicy i sformułowaniu zaleceń w celu usunięcia niepożądanych zjawisk⁴. Nadzór obejmuje natomiast badanie działalności danego podmiotu administracyjnego (kontrolę) łącznie z możliwością jej modyfikacji w celu zapewnienia zgodności z prawem⁵.

Uwzględniając jednak sposób sprawowania kontroli przez sądy administracyjne, dla potrzeb niniejszego opracowania przyjąć należy, że zarówno pod pojęciem nadzoru, jak i kontroli należy rozumieć sytuacje, w których podmiot kontrolujący może wpływać bezpośrednio na działalność podmiotu kontrolowanego, wyposażony jest więc w środki o charakterze władczym, nie będąc przy tym organem strukturalnie nadrzędnym nad podmiotem kontrolowanym⁶.

Większych problemów interpretacyjnych nie budzi natomiast kryterium kontroli nad działalnością prawotwórczą terenowych organów administracji publicznej, zarówno samorządowych, jak i rządowych. Z regulacji konstytucyjnej wynika bowiem, że podstawowym kryterium kontroli jest legalność. Legalność stanowi ponadto zasadnicze kryterium kontroli w odniesieniu do działalności prawotwórczej organów jednostek samorządu terytorialnego i wskazane jest obecnie, w ślad za Konstytucją RP, we wszystkich trzech ustrojowych ustawach samorządowych (tj. art. 85 ustawy o samorządzie gminnym⁷, art. 77 ustawy o samorządzie powiatowym⁸, art. 79 ustawy

³ Ustawa z 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (tekst jedn. Dz.U. z 2001 r., nr 80, poz. 872 ze zm.).

⁴ Zob. W. Dawidowicz, *Zagadnienia ustroju administracji państwowej w Polsce*, Warszawa 1970, s. 34; E. Ochendowski, *Prawo administracyjne*, Toruń 1994, s. 188; J. Lang, [w:] Z. Cieślak, J. Jagielski, J. Lang, M. Wierzbowski, A. Wiktorowska, *Prawo administracyjne*, Warszawa 1996, s. 229.

⁵ Por. M. Szewczyk, *Nadzór w materialnym prawie administracyjnym*, Poznań 1996, s. 14; J. Boć (red.), *Prawo administracyjne*, Wrocław 1998, s. 214-215 oraz uchwała TK z dnia 5 października 1994 r., W 1/94, OTK1994, nr 2, poz. 47.

⁶ Por. J. Zimmermann, *Elementy procesowe nadzoru i kontroli NSA nad samorządem terytorialnym*, „Państwo i Prawo” 1991, z. 10, s. 43; Z. Leoński, *Nadzór nad samorządem terytorialnym w świetle ustawy z 8 III 1990 roku*, „Państwo i Prawo” 1990, z. 12, s. 53.

⁷ Ustawa z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. z 2001 r., nr 142, poz. 1591 ze zm.).

⁸ Ustawa z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (tekst jedn. Dz.U. z 2001 r., nr 142, poz. 1592 ze zm.).

o samorządzie województwa⁹). Wyjątek w tym zakresie stanowi art. 5 ust. 2 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych¹⁰, który dopuszcza kontrolę gospodarki finansowej jednostek samorządu terytorialnego w zakresie zadań administracji rządowej, wykonywanych przez te jednostki na podstawie ustaw lub zawieranych porozumień, także z uwzględnieniem kryterium celowości, rzetelności i gospodarności.

Nieco odmienna sytuacja ma miejsce w odniesieniu do terenowych organów administracji rządowej. Stosownie bowiem do art. 41 ustawy o administracji rządowej w województwie, nadzór Prezesa Rady Ministrów nad aktami prawa miejscowego stanowionymi przez wojewodę lub organy administracji niespospolonej uwzględnia – obok legalności – także kryterium zgodności z polityką rządu oraz rzetelności i gospodarności.

Nie zmienia to jednak faktu, że najważniejszym kryterium kontroli aktów prawa miejscowego stanowionych przez terenowe organy administracji publicznej, któremu podporządkowane są wszystkie inne kryteria oceny, jest legalność. Oznacza to, że pozostałe kryteria kontroli można uwzględnić jedynie w ramach obowiązującego prawa, bo choć są to kryteria szczególne, nie mogą być sprzeczne z prawem. Warto także wskazać, że podczas gdy kryterium legalności jest tylko zgodność z prawem, to kryterium np. celowości jest jednocześnie i kryterium celowości i kryterium zgodności z prawem¹¹.

W znaczeniu węższym legalność odnosi się do aktu kontroli i oceny działalności podmiotu pod względem zgodności z obowiązującym prawem pozytywnym¹². W szerszym znaczeniu kryterium to stosuje się również do aktu nadzoru, w tym sensie, że prawo powinno obligować do zastosowania odpowiedniego środka w celu przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a po drugie powinno określać sam środek nadzoru, organ właściwy do jego wydania oraz przypadki i tryb, w którym może on być zastosowany¹³.

Legalność działania terenowych organów administracji publicznej winna być oceniana zarówno z punktu widzenia formalnej zgodności z prawem (tryb, kompetencje), jak i zgodności merytorycznej (treściowej)¹⁴. Kontrola

⁹ Ustawa z 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (tekst jedn. Dz.U. z 2001 r., nr 142, poz. 1590 ze zm.).

¹⁰ Ustawa z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jedn. Dz.U. z 2001 r., nr 55, poz. 577 ze zm.).

¹¹ Szerzej na temat kryteriów kontroli zob.: J. Boć, [w:] J. Boć (red.), *Administracja publiczna*, Wrocław 2003, s. 332-334, oraz P. Chmielnicki, op. cit., s. 57-66.

¹² Szerzej na ten temat zob. Z. Tobor, *Teoretyczne podstawy legalności*, Katowice 1998, s. 24 i nast.

¹³ Por. K. Podgórski, *Zagadnienie nadzoru nad działalnością komunalną*, „Samorząd Terytorialny” 1995, nr 6, s. 77; D. Kurzyna-Chmiel, *Nadzór wojewody nad samorządem terytorialnym*, Bielsko-Biała 2003, s. 26.

¹⁴ Szerzej na ten temat zob. A. Szewc, T. Szewc, *Uchwałodawcza działalność organów samorządu terytorialnego*, Warszawa 1999, s. 127-139. Por. także J. Nowacki, *Problem moralnej indyferentności przepisów prawa pozytywnego*, „Zeszyty Naukowe Uniwersytetu Łódzkiego. Nauki Humanistyczno-Społeczne”, Łódź 1966, z. 47, s. 23.

legalności działań administracji publicznej z reguły przebiega zatem w trzech płaszczyznach:

- 1) oceny zgodności aktu z prawem materialnym;
- 2) dochowania wymaganej prawem procedury oraz
- 3) respektowania reguł kompetencji¹⁵.

Podstawowym zadaniem kontroli sprawowanej z uwzględnieniem kryterium legalności jest zachowanie spójności całego systemu prawa, które sprowadza się do zgodności względem siebie aktów normatywnych tego samego rzędu, jak również zgodności aktów prawodawczych niższego rzędu z aktami wyższego stopnia. Warto w tym miejscu wskazać, że kryterium legalności działania organów administracji publicznej ma ścisły związek z pojęciem praworządności, rozumianej jako obowiązek przestrzegania prawa czy też podejmowania działalności na podstawie i w granicach prawa. Niewątpliwie bowiem działalność terenowych organów administracji publicznej o charakterze władczym obejmuje, oprócz wydawania i wykonywania indywidualnych rozstrzygnięć administracyjnych, także podejmowanie normatywnych aktów prawnych, mocą których ustanawiane są obowiązujące normy generalne i abstrakcyjne. Praworządność zaś jako wymóg przestrzegania prawa przez organy administracji publicznej obejmuje wszystkie wskazane rodzaje działalności podejmowanej przez te organy¹⁶.

Poza kryteriami nadzoru istnieją zasadnicze różnice także w zakresie skutków negatywnej weryfikacji aktów prawa miejscowego przez organy nadzoru właściwe dla działalności prawotwórczej organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej.

W świetle ustaw samorządowych (art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, art. 79 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym, art. 82 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa) negatywna weryfikacja przez organ nadzoru (wojewodę, regionalną izbę obrachunkową) aktu prawa miejscowego wydanego przez organ jednostki samorządu terytorialnego skutkuje jego nieważnością, przy czym jedyną przesłanką uzasadniającą stwierdzenie jego nieważności jest sprzeczność z prawem. Podnieść przy tym należy, że powołane przepisy stanowią samodzielną podstawę do wydania orzeczenia w zakresie nieważności omawianych aktów i nie zachodzi w tym zakresie potrzeba

---

¹⁵ Zob. A. Kabat, [w:] B. Dauter, B. Gruszczyński, A. Kabat, M. Niezgódka-Medek, *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, Kraków 2005, s. 16; B. Adamiak, *Stwierdzenie nieważności uchwał organów samorządu terytorialnego*, „Acta Universitatis Wratislaviensis. Przegląd Prawa i Administracji” 1996, nr 1871, s. 49; Z. Kmiecik, M. Stahl, *Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego*, „Samorząd Terytorialny” 2001, nr 1–2, s. 101–103 oraz wyrok NSA z dnia 18 września 1990 r., SA/Wr 849/90, ONSA 1990, nr 4, poz. 2; wyrok NSA z dnia 25 listopada 1993 r., SA/Wr 1520/93, niepubl.; wyrok NSA z dnia 23 grudnia 1996 r., SA/Wr 949/96, niepubl.; postanowienie TK z dnia 4 lutego 1998 r., Ts 1/97, OTK 1998, nr 2, poz. 18; wyrok NSA z dnia 11 lutego 1998 r., II SA/Wr 1459/97, OwSS 1998, nr 3, s. 62–69.

¹⁶ Por. J. Nowacki, *Praworządność. Wybrane problemy teoretyczne*, Warszawa 1977, s. 32–33.

odwoływania się przez organ nadzoru do przesłanek stwierdzenia nieważności określonych w art. 156 kodeksu postępowania administracyjnego¹⁷. Rozstrzygnięcie nadzorcze nie jest bowiem decyzją administracyjną. Przedmiotem rozstrzygnięcia nie jest werdykt w sprawie indywidualnej z zakresu administracji publicznej, lecz orzeczenie o zgodności lub sprzeczności z prawem aktów organów jednostek samorządu terytorialnego¹⁸. Rozstrzygnięcie nadzorcze jest zatem następstwem stosunku prawnego nadzoru. Stosowanie odpowiednio przepisów kodeksu postępowania administracyjnego należy zaś rozumieć jako unormowanie pomocnicze wszędzie tam, gdzie ustawy samorządowe nie normują cech rozstrzygnięcia nadzorczego oraz zasad i trybu postępowania nadzorczego¹⁹.

Orzeczenie o nieważności aktu prawa miejscowego zapada w razie ustalenia, że jest ono dotknięte wadą kwalifikowaną, polegającą na tego rodzaju sprzeczności z prawem, które należy uznać za istotne naruszenie konkretnych norm prawnych²⁰. Przedmiotowe orzeczenie ma charakter deklaratoryjny i działa ze skutkiem *ex tunc*, pozbawiając zakwestionowany akt mocy wiążącej od momentu jego podjęcia²¹. Pozbawienie zaś danego aktu normatywnego bytu prawnego oznacza, że wszelkie czynności prawne i faktyczne podjęte na jego podstawie należy uznać za czynności podjęte bez podstawy prawnej. Stwierdzenie nieważności może przy tym dotyczyć całości, jak i części uchwały (zarządzenia), a nawet jednego ze zdań współrzędnie złożonych tego aktu²².

Zakwestionowane przez organ nadzoru normy prawne nie mogą być zmienione ani uchylone przez organ, który je wydał. W ich miejsce może być

¹⁷ Ustawa z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. 2000, nr 98, poz. 1071 ze zm.). Por. wyrok NSA z dnia 18 września 1990 r., SA/Wr 849/90, ONSA 1990, nr 4, poz. 2; wyrok NSA z dnia 22 listopada 1990 r., SA/Gd 965/90, niepubl. Zob. także M. Stahl, *Nadzór nad samorządem terytorialnym w orzecznictwie sądownoadministracyjnym*, [w:] J. Góral, R. Hauser, J. Trzeciński (red.), *Sądownictwo administracyjne gwarantem wolności i praw obywatelskich 1980–2005*, Warszawa 2005, s. 395; B. Dolnicki, *Klasyfikacja środków nadzorczych nad samorządem terytorialnym w ustawodawstwie polskim*, „Samorząd Terytorialny” 1997, nr 6, s. 49; idem, *Ewolucja nadzoru nad samorządem terytorialnym – wnioski de lege ferenda*, [w:] *Podmioty administracji publicznej i prawne formy ich działania. Studia i materiały z konferencji jubileuszowej Profesora Eugeniusza Ochendowskiego*, Toruń 2005, s. 128-129.

¹⁸ Zob. wyrok NSA z dnia 18 września 1990 r., SA/Wr 849/90, ONSA 1990, nr 4, poz. 2.

¹⁹ D. Wacinkiewicz, *Kontrola i nadzór w prawie komunalnym*, Warszawa 2007, s. 228.

²⁰ Por. Z. Kmiecik, [w:] W. Chróścielewski, Z. Kmiecik, *Postępowanie w sprawach nadzoru nad działalnością komunalną*, Warszawa 1995, s. 28 oraz wyrok NSA z dnia 12 października 1990 r., SA/Lu 663/90, OSP 1991, nr 2, poz. 34.

²¹ Por. wyrok NSA z dnia 12 października 1990 r., SA/Lu 663/90, ONSA 1990, nr 4, poz. 6; uchwała TK z dnia 14 września 1994 r., W 5/94, OTK 1994, nr 2, poz. 44; wyrok NSA z dnia 3 grudnia 1999 r., III SA 2006/99, ONSA 2001, nr 1, poz. 23. Zob. także J. Zimmermann, *Elementy procesowe nadzoru i kontroli NSA nad samorządem terytorialnym*, „Państwo i Prawo” 1991, z. 10, s. 47.

²² Wyrok NSA z dnia 26 czerwca 1996 r., I SA/Wr 628/96, OwSS 1996, nr 4.

natomiast wprowadzona nowa regulacja prawna, podlegająca weryfikacji w nowym postępowaniu nadzorczym²³.

Stosownie do art. 41 ust. 1 ustawy o administracji rządowej w województwie, negatywna weryfikacja przez Prezesa Rady Ministrów aktu prawa miejscowego wydanego przez terenowy organ administracji rządowej skutkuje jego uchycieniem. Przedmiotowe rozstrzygnięcie działa zatem ze skutkiem *ex nunc*, pozbawiając zakwestionowany akt mocy wiążącej na przyszłość.

Tożsamy w skutkach prawnych jest orzeczenie sądu administracyjnego wydane w następstwie kontroli legalności aktów prawa miejscowego, stanowiących zarówno przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak i terenowe organy administracji rządowej. Prawomocny wyrok sądu administracyjnego stwierdzający nieważność aktu prawa miejscowego ma charakter deklaratoryjny, działa ze skutkiem *ex tunc*, pozbawiając akt mocy wiążącej od chwili jego wydania²⁴.

Bez względu jednak na zakres skutków omówionych powyżej rozstrzygnięć i orzeczeń zasada jawności i przejrzystości prawa wymaga, aby informacja o utracie mocy obowiązującej aktu prawa miejscowego w tych trybach następowała w taki sam sposób, jak jego ogłoszenie. W tym ujęciu podnieść należy, że obecnie obowiązująca regulacja prawna zdaje się być niewystarczająca do realizacji wskazanych zasad. Stosownie do art. 13 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych²⁵, w wojewódzkim dzienniku urzędowym ogłasza się jedynie akty Prezesa Rady Ministrów uchylające akty prawa miejscowego stanowiące przez wojewodę i organy administracji niezespółonej oraz wyroki sądu administracyjnego uwzględniające skargi na akty prawa miejscowego stanowiące przez: wojewodę i organy administracji niezespółonej, organ samorządu województwa, organ powiatu i organ gminy. Powołany przepis nie przewiduje natomiast publikacji rozstrzygnięć organów nadzoru w zakresie działalności prawotwórczej organów jednostek samorządu terytorialnego.

Brak zupełności w regulacji dotyczącej obowiązku publikacji rozstrzygnięć organów nadzoru może wynikać z faktu, że – odmiennie niż w przypadku aktów prawa miejscowego – promulgacja omówionych powyżej aktów nadzorczych i kontrolnych nie warunkuje ich wejścia w życie. Wykonalność rozstrzygnięcia nadzorczego lub orzeczenia sądu administracyjnego następuje bowiem z chwilą uzyskania przez nie prawomocności²⁶. Zgodnie z ustawami samorządowymi (art. 98 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, art. 85

²³ Wyrok NSA z dnia 16 września 1993 r., SA/Kr 1501/93, ONSA 1994, nr 4, poz. 134.

²⁴ Por. W. Chróścielewski, [w:] W. Chróścielewski, Z. Kmiecik, op. cit., s. 145.

²⁵ Ustawa z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2007 r., nr 68, poz. 449 ze zm.).

²⁶ Por. wyrok NSA z dnia 25 listopada 1999 r., I SA 1483/99, ONSA 2000, nr 4, poz. 174 oraz postanowienie NSA z dnia 1 czerwca 2000 r., II SA 1331-1332/00, OSP 2000, nr 9, poz. 136.

ust. 5 ustawy o samorządzie powiatowym oraz art. 86 ust. 4 ustawy o samorządzie województwa), rozstrzygnięcia nadzorcze stają się prawomocne z upływem terminu do wniesienia skargi bądź z datą oddalenia lub odrzucenia skargi przez sąd. Stosownie zaś do art. 168 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi²⁷, orzeczenie sądu administracyjnego jest prawomocne, jeśli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy. Mimo braku stosownej regulacji prawnej, przyjąć należy, że także akty nadzoru nad działalnością prawotwórczą terenowych organów administracji rządowej podlegają wykonaniu niezależnie od obowiązku ich publikacji.

Wydaje się jednak, że w świetle założeń niniejszego artykułu uzupełnienie regulacji dotyczącej publikacji o akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego uznać należy za postulat *de lege ferenda*.

Summary

Situations where the power loss of legally binding local acts occurs as well as the indication of rules enabling their elimination from the legal turn are the subject of that paper. The openness principle of law, and the lucidity of the legal order require only the information on the loss of a legally binding power of every normative act follows in the same justice. In this depiction is necessary to emphasize that the current legally binding regulation seems to be insufficient for the realization of indicated principles. Suitably to the article 13 of the act on announcement of normative acts and some other legal acts in province official journal, only the acts of Prime Minister repealing the acts of local law that are made up by a provincial governor and bodies of non-united administration, sentences of an administrative court considering complaints against acts of local law made up by a provincial governor and bodies of non-united administration and the bodies of non-united administration as well as bodies of local government are announced. Quoted article 13, however, does not provide the publication of adjudications of supervision bodies in the range of law formation by entities of a local government.

---

²⁷ Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. nr 153, poz. 1270 ze zm.).